

## Дипломатска професија и дипломатске услуге

Дипломата је занимање високог степена сложености пре свега на подручју спољне политике. Он најчешће представља државу из које долази, али може представљати и друге субјекте међународног права (међународне организације и савезе, привремене дипломатске мисије и др.). Најчешће влада именује дипломату да представља државу и заступа њене интересе у иностранству. Када дипломата представља своју државу у другој држави, реч је о подручју билатералне дипломатије, а када то ради у некој међународној организацији, реч је о мултилатералној дипломатији. Професионални и каријерни дипломати се школују за службу у спољној политици а привременим (уговорним) су они којима дипломатија није основно занимање.

Како би своју мисију успешно обављао, дипломата мора да буде свакодневно упознат са свим важним догађајима у својој земљи (привредним, културним, спортским, политичким...), да би о њима обавештавао владу и јавност земље пријема или организације за коју је акредитован, а истовремено извештава своју владу о догађајима у земљи пријема. Дипломата је истовремено посредник у комуникацији своје владе с надлежним властима државе или организације у којој делује. Лични контакти са дипломатама других земаља и појединцима из јавног живота земље пријема врло су важни за успешно обављање дипломатске мисије. Кроз озбиљне разговоре разматрају се предлози решења спорних питања.

Радно време дипломате није строго ограничено, стога мора бити на располагању увек када то природа његовог посла захтева. Дипломата ради и после службеног радног времена у дипломатској мисији или конзуларном уреду, у шетњи као и на дипломатским пријемима. По Бечкој конвенцији о дипломатским односима из 1961. год. дипломати уживају посебан имунитет и повластице у земљи домаћина. То је у пракси мало теже увек обезбедити јер се радно време дипломате не ограничава на рад у дипломатској мисији. Његово кретање обухвата простор целе државе у којој он делује.

Од широког општег образовања и доброг познавања страних језика дипломата мора бити особа посебног кова и разума. Од доброг познавања историје и географије властите земље мора добро познавати и њену књижевност. То мора бити особа која воли људе и има таленат за комуникацију, зна да слуша али уме и да говори. Пожељно је да буде динамичан и отворен али истовремено постојан у чувању поверљивих података, суздржан у изношењу личних ставова. То мора бити особа која брзо мисли и добро процењује ситуације, разликује битно од небитног и брзо реагује у ситуацијама које се пре свега, односе на његов ангажман. Уметност баратања аргументима, смиреност и уверљивост, уз одмерен речник и истинит исказ, способност да се прећути истина ако је то потребно, али истовремено не изговори лаж, опрезност уз тактичност, јесу само неке од особина које треба да поседује дипломата!

Периодизација развоја дипломатије је сложен теоријско-методолошки проблем. У историји дипломатије није дефинисан једнообразан и поуздан критеријум на основу ког би могла да се формулише опште прихватљива периодизација развоја дипломатије. То









